

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 2 2004 ÅRG 36

Pris 25:-

Det vackra Altaret i S:t Mikael's och Alla Änglars Kyrka

Inför pingstens mässa smyckades altaret av Diana Cabigting. Blommorna var en gåva från henne med anledning av den stora högtiden med ordination av fyra nya diakoner.

En Predikan

I samband med Mariakonventet i Otterbäcken höll Catharina Eriksson följande predikan:

En ängel kom till Maria med budskapet ^ Du ska bära Guds barn i din kropp, Du ska föda hans son. Kunde hon förstå innebörden av detta då?

Den historia vi känner till om Jesu födelse handlar väldigt mycket om en mor - och alla känslor som en människa, en mor, kan uppleva - från den största glädjen till den svåraste sorgen. Men hon var utvald av Gud till detta - och det märkliga är att vi alla är utvalda av Gud. Inte för att föda hans son, men dock utvalda för att tjäna honom - och var och en har sin uppgift. Det kan vara svårt att se detta - man vill så gärna att det ska synas, och

att bli bekräftad - men minns vad Matteus bl.a. skriver i 6:e kapitlet: ” Var noga med att inte utföra era fromma gärningar i människornas åsyn, för att de ska lägga märke till er. När du ger allmosor, låt då inte stöta i basun för dig så som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna för att människorna skall prisa dem. Nej när du ger allmosor, låt då inte den vänstra handen veta vad den högra gör. Gedin allmosor i det fördolda. Då skall din fader som ser i det fördolda belöna dig. När ni ber be inte som hycklarna som älskar att stå i gathörn och synagogor för att folket ska se dem. Nej när du ber gå in i din kammar och be i det fördolda. Och rabbla inte tomma ord som hed-

ningarna de tror att de blir bönhörda för de många ordens skull, gör inte som de, ty er fader vet vad ni behöver redan innan ni bitt om det. Så skall ni be: Fader vår...”

Om vi vet att Herren belönar oss, varför vill vi då så gärna att någon annan bekräftar oss? Vi måste tänka på att växa i vår tro så att inte tvivlet växer sig starkare än kärleken? Om vi vet att Gud är evigheten och allt det varför har vi då så bråttom? Vi bör vända oss inåt och kämpa mot egot och släppa fram tilliten och kärleken inom oss - kärleken är den dyrbara gåvan vi fått av Gud som vi ska förvalta på olika sätt. Du på ditt sätt och jag på mitt sätt.

Forts sida 8

Biskopens spalt

En händelserik vår och försommar lämnar vi nu bakom oss.

Vid Mariakonventet i Otterbäcken den 27 mars beslutade de närvarande mariasystrarna att "nätverket Mariaorden" skulle läggas ner. Vigningar inom Mariaorden kommer dock att ges även i fortsättningen, eftersom dessa inte har med "nätverket" som sådant att göra. I samband med konventet fick tre systrar nya grader i Mariaorden.

I Uppsala arbetar en hängiven grupp med att upprätthålla verksamheten. Då jag besökte församlingen den 25 april förrättades konfirmation. Dagen avslutades med en frågestund.

På Skärtorsdagen konsekreerades de Heliga Oljorna och efter mässan höll prästsynoden sitt möte. Detta var inte särskilt välbesökt men de som var där fick en välbehövlig samtalsstund bl.a. om kyrkans framtid.

Den 15-16 maj bar det av till S:t Gabriel i Göteborg. I samband med söndagens Mässa skedde ordinationer.

Under Kristi Himmelsfärdshelgen (torsdag-söndag) var det vårsamling på Klintadal. Vid fredagens mässa fick två undomar från Danmark konfirmationens sakrament. På lördagen hade samfundet LKK styrelsesammanträde.

Så kom pingsthelgen med sin stora högtid då jag hade förmånen att ordinera inte mindre än fyra subdiakoner till diakonernas orden.

Se också sidan 7.

Nu då naturen visar upp sig med sin allra vackraste sida, som den gör varje år vid den här tiden, kan vi se fram emot några veckors behövlig semester, En vilopaus

från de vardagliga sysslorna. En tid för rekreation och eftertanke. En tid för beundran av och kontemplation inför vår Herres skapelse. Ett litet annorlunda sätt att fira gudstjänst.

t-Sha-Beril

KALLELSE

till Samfundets årsmöte 2004:

Samfundet Liberala Katolska kyrkan i Sverige håller sitt ordinarie årsmöte lördagen den 2 oktober kl. 13.00 i S:t Mikael's och Alla Änglars Kyrka, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm.

Motioner till årsmötet från församlingar och enskilda medlemmar skall vara samfundets sekreterare, Agneta Ljungberg, John Ericssons väg 65C, 217 47 Malmö, tillhanda senast den 19 augusti 2004.

Till årsmötet kallas församlingarnas valda ombud, men alla intresserade är välkomna att delta i årsmötet och efterföljande samvaro samt naturligtvis att delta i Mikaelidagens mässa.

Styrelsen

OFFICIELLT

Den 28 mars ordinerades Catharina Eriksson till Kärlekens grad inom Mariaorden i S:t Rafaels kyrkogrupp, Otterbäcken.

Vid samma tillfälle erhöll Karin Eklund och Ann-Margret Asklid Renhetens grad.

Den 25 april erhöll Lars Lundqvist Konfirmationens Sakrament i Maria församling, Uppsala.

Den 16 maj ordinerades Karin Eklund, Ann-Margret Asklid och Via Schröder till Kärlekens grad inom Mariaorden i S:t Gabriels församling, Göteborg. Vid samma tillfälle ordinerades Gary Brain till Subdiakon.

I samband med LKK:s vårsamling på Klintadal, erhöll den 21 maj, Johannes Christensen och Ika Nimb Konfirmationens Sakrament.

Den 30 maj ordinerades Arvo Eriksson, Stefan Brauer, Morgan Norman och Krister Fast till diakonernas orden i S:t Mikael's församling, Stockholm.

SOMMAR I S:T URIEL

S:t Uriel i Härjedalen inbjuder till:

Sesshin i 3 dagar 27/7-29/7. Sesshin i 4 dagar 3/8-6/8

Upplysningar och anmälan: Evert Sundien tfn. 08-332006.

Svaret från Presiderande Biskopen

I förra numret av Communio kunde ni läsa Samfundsstyrelsens brev till the General Episcopal Synod. Här nedan följer svaret från Presiderande biskopen.

Tack för brevet från den svenska samfundsstyrelsen. Detta brev var inte ett som jag kände att jag skulle besvara enbart från mina egna synpunkter. Det har därför även studerats av medlemarna i interimkommittén, vilken styr kyrkan mellan synodmötena. Följande är i överensstämmelse med synpunkterna hos alla medlemmar i interimkommittén.

Ordination av kvinnor: De biskopar som grundade kyrkan och som stipulerade att kyrkan skulle ha enbart manligt prästerskap övervägde denna fråga. Det var deras övertygelse att Herren Kristus hade väglett dem i alla större frågor rörande kyrkan och så även rörande den att inte ordinera kvinnor. Denna fråga finns dokumenterad i Bp Leadbeaters korrespondens, och nämns i The Science of the Sacraments, och i Christian Gnosis. Samma policy har på varandra följande synoder hållit fast vid.

Med de vida spridda, högröstade kraven på ordination av kvinnor, i åtanke och den kraft som dess förespråkare har drivit frågan bad GES 13 att jag skulle samla och publicera argumenten emot. På grund av de händelser som följde efter den synoden (dec 2002) är det arbetet ännu ej slutfört. När det är klart kommer det att vara tillgängligt för alla de som är intresserade.

Våra biskopar menar att det finns ett antal övertygande skäl att inte ordinera kvinnor. De må vara oense om vilket av skälen som är det största men de är eniga i sitt stöd för den nu rådande policyn. Kort sagt, GES kommer inte att ändra sin ståndpunkt när det gäller ett manligt prästerskap.

Viktig roll för kvinnor: Vi erkänner att det under en lång tid har funnits ett behov av ytterligare

viktiga roller för kvinnor inom kyrkan. Sådana roller, tror vi, har skapats genom uppkomsten av Order of Our Lady – en succession för kvinnor innefattande sex grader, alla meddelas i den Heliga Jungfru Marias namn och kraft. De som varit involverade i förberedelserna och utprovningen av graderna har erkänt värdigheten och kraften i dessa ceremonier.

Personligen kan jag säga att jag inte hyser något tvivel om att vi har blivit hjälpta och vägleda i detta arbete och att denna hjälp och vägledning fortsätter. Vi har nu fem grader, utarbetande av inträdesceremonin för Diakonissans grad återstår och utprovning varefter den skall godkännas av synoden. Detta arbete har även det försenats på grund av kraven på oss på grund av omvälvningarna i Nederländerna. Oavsett detta fortsätter arbetet. De som tvivlar på möjligheterna med Order of Our Lady bör undersöka detta med de som tagit del i arbetet, särskilt kandidaterna.

Lika rättigheter för homosexuella: Med hänvisning till era kommentarer om lika rättigheter för homosexuella i kyrkan så måste ni veta att det inte finns någon hänvisning till detta ämne i vår kyrkas kanoniska lag. Frågan diskuterades vid GES 11 (1996), och det beslutades att man inte skulle lagstifta på detta område. Man framkom till att varje kandidat måste bedömas på hans egna meriter, även inräknat den aktning varje kandidat åtnjuter i hans kyrkogemenskap. Vi tror inte att det finns något att vinna på att göra detta till en fråga för debatt i LKK – enbart motsatsen.

Tvingade att lämna? Ni skriver: *”Vi hoppas innerligt att vi inte kommer att vara tvingade att lämna det internationella LKK.”* Synoden

skulle med sorg se att den förlorade en församling eller församlingar i Sverige, men om så skulle ske, skulle det vara ett beslut av de som är inblandade. Ingen kommer att ha tvingat någon annan att lämna. Icke heller kommer synoden att ändra sin policy under påtryckningar. Vi hoppas att ni kommer att stanna kvar med oss; men det är helt upp till era medlemmar. Vi hyser förståelse för de som anser att det behövs större utrymme för kvinnor i kyrkan men ber om ert tålmod att invänta spridningen av Order of Our Lady i er provins. Vi tror att ni kommer att bli positivt överaskade.

Vilken typ av kyrka är den Nederländska utbrytarkyrkan? Slutligen. Efter att ha förstätt hur svårt många av våra medlemmar runt om i världen har att förstå konflikten mellan den före detta kyrkoprovinsen i Nederländerna och GES har jag författat en förklaring till detta för allmän cirkulation. Vänligen läs detta noggrant innan ni fattar några allvarliga beslut.

Broderligt eder,
Ian Hooker

Monica Stigfalk

har lämnat jordelivet.

Begravningen förrättas av fader Evert Sundien i Anskarskyrkan, Lidingö Centrum, den 17 juni kl. 15.00.

Monica var under många år Samfundet LKK:s kassör och senare en av dess revisorer.

Vi önskar henne all lycka på sin fortsatta vandring i Ljuset.

Samfundet LKK

FÖRVANDLING!

En djupare, djupare, djupare förvandlingsupplevelse i liberalkatolsk anda av Brian Parry, Melbourne, Australien

Denna artikel är sammansatt av en serie samtal ledda av Brian Parry under en reträtt i Keréver House, Burradoo, Southern Highlands i Australien under Mikaelihelgen år 2000
Fritt översatt av syster Carina Carlström

Del 7, fortsättning

Alla insåg det oerhörda i hela situationen. I verkliga livet skulle sonen inte bara ha brutit mot det mosaiska budet om att hedra sina föräldrar, utan fadern hade rätt att utlämna sin son till myndigheterna för att bestraffas – kanske t.o.m. avrättas. Varenda farisé i åhörargruppen såg detta som den naturliga fortsättningen på Jesu berättelse.

Och så släpper Jesus bomben: fadern accepterar sonens krav. Och nu talar vi om revolutionära saker – om civilisationens, som vi känner den, undergång. Faderns beslut att ge sonen sitt arv var lika oerhört, och lika svårt att ta till sig, som det Jesus sagt tidigare om Gud som förlåtande, förstående och kärleksfull.

Kommen till det här avsnittet i historien konstaterar den liberalkatolska spiritualiteten att ”om fadern i historien är en symbol för Gud, är han också en symbol för det gudomliga inom var och en av oss”. Hodson påpekar dock att fadern även representerar Monaden eller det autentiska Självet. Detta måste vi hålla i minnet inför fortsättningen på historien.

Nå, den yngre sonen ger sig iväg så långt från hemmet han kan komma. Känner du igen det? Föreställ dig hur han i ena stunden är totalt beroende av fadern, i nästa är han fri och dessutom rik. Han kastar sig ut i livet, och vi kan lätt inse att hans väg kantas av festlystna vänner, giriga köpmän, lockande marknader, casinon och lyxiga restauranger. Han är fri, separerad från familjens kontroll, och livet är toppen!

Och så vaknar han en dag upp, och alla pengarna är slut. Fortfarande är han fri och bortom familjens kontroll, men livet är inte längre toppen. Samhället för tvåtusen år sedan hade ingen som helst medkänsla för en ensam individ utan familj. Det bästa jobb han kunde få tag i var som grisväktare och med all sannolikhet med en romare eller grek som arbetsgivare. Var så god – som man bäddar får man ligga! Det här avsnittet i historien konstaterar helt lakoniskt att ”ingen lät honom få något”. Det är en

ganska stor omställning för en f.d. rik och hedervärd farisé, och Jesu åhörare tyckte att han fick exakt vad han förjänade.

Men vi kan inte tycka så. För många år sedan lärde mig biskop Charles Shores följande ordspråk: ”Ingen kan dö din död åt dig”. Detta är en av de riktigt stora andliga sanningarna. Ingen kan leva för oss, lida för oss, ge oss det vi verkligen innerst inne behöver – annat än fadern, det autentiska Självet inom oss.

Historien fortsätter med en av de där genialiska psykologiska vändpunkterna, som en god historieberättare är så bra på: ”... ingen lät honom få något. Då kom han till besinning...”. Detta att sonen kommer till besinning är exakt samma sak som vi talade om i fråga om David, som ”vände sig om”. Den plötsliga insikten sopar bort alla illusioner om rättigheter, om oberoende, om självtillräcklighet och egenvärde. I insiktens ögonblick, i omvändelsens sekund, känner – upplever – det personliga Självet sitt totala beroende av det inre gudomliga Självet.

Så sonen beger sig hem, och Jesus släpper nästa bomb. Redan medan sonen ännu var långt borta, såg fadern honom och greps av medkänsla. Detta var chockerande nog, men fortsättningen blev ännu värre. Fadern *rusade* sin son till mötes! Mellanösterns patriark sprang aldrig. Han rörde sig sakta och värdigt, och om folk ville honom något fick *de* komma till *honom*. Aldrig någonsin skulle han hiva upp kjolarna (och vad som eventuellt fanns under den), visa benen och till på köpet börja springa! Undra på att fariséerna var mållösa... hur kunde en rättrogen fader bryta mot så många regler? Hur kunde en rättfärdig Gud sjunka så lågt? Hur kunde det gudomliga Självet bli så personligt berörd av en världlös varelse som jag? Kan det faktiskt vara så att ett liv levit med öppen nyfikenhet, kunskapsörst och risktagning – med den konsekvensen att det också medför

lidande – vara själva grunden för sann omvändelse? ... Låt oss fortsätta.

Fadern accepterar inte bara sonens återkomst och villfar hans bön om att få bli ”en vanlig anställd” – nej, minnsann! Han överöser sonen med livets goda – den gödda kalven, den finaste dräkten, en ring på hans hand och skor på hans fötter. Ringen är särskilt signifikant, för den var faderns egen – den han signerade kontrakt och avtal med. Vad fadern egentligen gör är att oförbehållsamt lita på den son som en gång så grymt svek honom. Vi som har antagit en liberalkatolsk syn på livet har en tendens att se evolutionen som mycket lång lineär process som allt större utveckling och förfining, där intresset för det inre Självet långsamt stegrar ju närmare målet vi kommer. Men det är en felaktig uppfattning – sanningen ser helt annorlunda ut. Det inre Självet ger av sig självt till det personliga Självet i varje ögonblick en omvändelse sker, varje stund vi kommer till besinning, varenda gång vi överger känslan av att vara självtillräckliga.

Medan festen förbereds, dyker en tredje person upp i historien. Den äldre sonen intar scenen. Han var en bra kille, en hedervärd medborgare, den pålitlige och laglydige som följde alla regler, stannade hemma och jobbade hårt, alltid utförde sin plikt till punkt och pricka. Han var den som vilken farisé som helst skulle önska sig, drömma om. Men vänta ett tag nu – han vägrar att lyda faderns uppmaning att delta i festen! Detta är allvarligt. Sonen lyder alla regler utom den han inte gillar. Han skämmer ut sin fader inför dennes tjänstefolk.

Återigen – vad skall fadern göra? Han *borde* släpa sin son in till festen, eller uppmana honom att packa och ge sig iväg. Men Jesus är fortfarande på humör att chocka sin omgivning. Fadern går personligen till sin son och vädjar om att denne skall komma till festen. Han överger sin värdighet, struntar i sina rättigheter som patriark,

Forts. sida 6

The Christian Gnosis - Kristen Gnosis

Inte förrän ungefär 50 år efter C.W. Leadbeaters död utgavs hans bok *The Christian Gnosis*. Det var år 1983. Jag ska berätta varför det dröjde så länge innan den kom ut. Det kan vara intressant att få lite bakgrundshistoria nu när boken också kommer på svenska (titel *Kristen Gnosis*). Så här gick det till.

Leadbeaters konsekreerades till biskop i den Liberala Katolska Kyrkan då han var 62 år gammal. Det var år 1916. Därefter följde tio år av intensiv författarverksamhet. Förutom de omfattande verken *The Science of the Sacraments* och *The Inner Side of Christian Festivals*, skrev han böcker i så skilda ämnen som *The Hidden Life in Freemasonry*, *The Masters and the Path* (sv. *Mästarna och vägen*) och *The Chakras*, som alla gavs ut under denna period.

I förordet till den första upplagan av *The Science of the Sacraments* 1920 skriver Leadbeater, att om jag får tid hoppas jag att så småningom få lägga fram en bok som handlar om den teologiska tron, om utvecklingen av vissa egenskaper som medför ett större vetande, en bok som innehåller en förklaring på de kristna lärorna, och som ger en teologisk syn på den Liberala Katolska Kyrkans framtid.

År 1924 besökte pastor F.W. Pigott (som senare blev presiderande biskop) Sydney, där han blev konsekreerad till biskop för Storbritannien och Irland. Precis som biskop Leadbeater hade biskop Pigott också varit präst i den anglikanska kyrkan, och var även han väl bevandrad i den tidens teologi. Biskop Leadbeater gav honom sitt ännu inte färdiga manuskript om sin ”teologiska” bok och bad om hans mening om den. Efter att ha läst några få kapitler skickade Pigott tillbaka materialet till Leadbeater med anmärkningen, att det ”inte var teologi”. Han säger, att han bara läste några få kapitler innan han gav upp. ”För den största delen var en leadbeatersk svada mot en variant av kristendomen, som på den tiden var ur bruk eller som nästan var på väg ur bruk bland kunniga och utbildade kristna. Det var närmast ett slags kristendom, som kanske överlever eller har överlevt bland frälsningsarméns lärare, men inte hos de mer luttrade och tänkande menigheterna. Jag rådde därför till att materialet inte skulle ges ut.”

Biskop Leadbeater, som hyste stor respekt för Pigott, lade materialet åt sidan med anmärkningen att ”då kunde man lika gärna glömma det”. Men inom

parentes kanske kan nämnas, att Pigott själv kände att det fanns behov av en bok om teologi, för på båten tillbaka till England skrev han boken *The Parting of the Ways*. Den var sedan i många år därefter huvudkällan, som man öste ur vid teologiska studier i den Liberala Katolska Kyrkan.

Efter andra världskriget och med den utveckling som då ägde rum inom den kristna teologin, kände flera biskopar, att Leadbeaters opublicerade bok, om den ännu fanns kvar, ändå kunde innehålla mycket nyttigt material. Efter ivrigt letande hittade man så småningom materialet i Adyar på teosofiska samfundets huvudkontor. Leadbeater hade tillbringat de sista fyra åren av sitt liv där. Samfundets ordförande gav sin tillåtelse till att man fick kopierade materialet. Ett exemplar sändes till den då presiderande biskopen A.G. Vreede. Han redigerade åtta kapitler, som publicerades i *The Liberal Catholic* åren 1961 till 1963.

Det är i stort sett en kopia av det här materialet som är grunden för *Kristen Gnosis*. Senare började biskopen Sten von Krusenstierna intressera sej för materialet. Han fick tag på en rad kapitler, som hörde till samma bok. Såvitt man vet innehöll Leadbeaters ursprungliga manus tjugotvå kapitler. Det manus som hittades visade sej vara ofullständigt och innehöll kanske bara hälften eller två tredjedelar av det antalet. Man vet inte vem som justerade ner antalet kapitler.

Biskop Krusenstierna lade ner ett stort arbete på att gå igenom Leadbeaters papper inklusive kopior av tal och artiklar. Han sorterade så alla papper i fyra grupper. I den första placerade han det handskrivna materialet, skrivet med Leadbeaters trånga, men tydliga bokstäver på olika slags papper. Så t.ex. skrev han ofta på baksidan av kuvert, vilket ger intrycket att det nog skrivits vid olika tillfällen. En stor del var dikterat material. Han dikterade då för olika medhjälpare eller sekreterare. Det mesta har stenograferats ner. Den kände teosofen Ernest Wood är en av dessa medarbetare. En hel del av detta

material har redigerats och finns med i *Kristen Gnosis*.

Leadbeater höll också ofta föredrag, tal eller predikningar. Under åren i Australien (1914-1930) fanns det nästan alltid assistenter tillhands, som stenograferade ner det han sade. Han talade vanligen från egna anteckningar. Maskinskrivna tal eller predikningar rättades senare av honom själv eller av en av hans litterära assistenter såsom professor Wood eller pastor Herbrand Williams. Den som är intresserad kan hitta artiklar i gamla årgångar av *The Liberal Catholic* eller *The Theosophist*. Gör gärna en sökning på nätet, och se vad som finns.

En gång i veckan brukade Leadbeater ha frågor och svar-möten under tiden han bodde i Sydney. Vanligtvis höll han till i St Albankatedralen eller helt enkelt i hans eget hem *The Manor* (sv. herrgården). Referaten härifrån finns också nedtecknade stenografiskt och senare skrev man ut dem på maskin. *The Liberal Catholic* publicerade dem under rubriken ”Frågor och svar”.

Som ni förstår är det ett mycket disparat material, som Krusenstierna fick försöka strukturera. Talen och predikningarna hade inte oväntat en mer levande form än de skrivna eller dikterade källorna. Läs t.ex. det härliga kapitlet ”Om Gud”, som är en förkortad version av ett tal, som han höll för en grupp åhörare.

Det tog Krusenstierna fem år att färdigställa manuskriptet och göra det klart för utgivning. Han säger själv att ”det visade sej vara långt svårare och vida mer tidskrävande än jag först antagit, speciellt eftersom min enda förutsättning för detta arbete var en djup respekt för och uppskattning av C.W. Leadbeaters författarverksamhet. Likaledes har jag känt mej något besvärad och hämmad av tidspress samt bristande kunskap om det engelska språket. Som redaktör har jag försökt att fånga det jag menar kan ha varit författarens avsikt, om han själv varit istånd att göra boken klar. En viss vägledning har jag

Förvandling

Forts. från sid 4

förfaller till vädjande – ofattbart! Lägg märke till just detta, att fadern genom hela historien låter bli att utöva *sina* rättigheter. Kärlek *har* inga rättigheter. Vi får aldrig veta hur historien slutar, vad den äldre sonen beslutar sig för att göra.

I en av sina böcker säger Leadbeater att Monaden, det djupaste inre Själv, är mer eller mindre ointresserat av de många personliga Själv det inkarneras i. Han målar bilden av ett visserligen välvilligt men oengagerat Själv, ett slags patriarkaliskt undvikande att bli involverad. Men i den här historien målar Jesus upp en helt annorlunda bild. Det är lätt för oss att uppfatta det inre Själv som ett slags moralkodex, som råkar stämma överens med vad vi för stunden uppfattar som rätt och riktigt. Det inre Själv samtolkas både

rebellens och den laglydiga personliga Själv, med alla våra personliga Själv hur de än ter sig.

Detta är en viktig sanning med djupgående konsekvenser. Minns du vad vi talade om allra först under den här reträtten? Att vi *förvandlas* till att *bli oss själva*? De manifesterade personliga Själv är delar; de är inte helheten, men de är delar av helheten. Vi undergår inte en mödosam evolutionär utveckling bort från oss själva. Vi är hela just nu, just här. Vårt enda problem är att vi inte inser detta enkla faktum.

För det mesta identifierar vi våra ”jag” med någonting särskilt – jag är arg, jag är en man, jag är australiensare, jag är vad som helst! Det är i den här identifieringen med delar av vårt personliga Själv i ett givet ögonblick som är pudelns kärna i vårt problem. I Johannes-evangeliet poängterar Jesus att han och Fadern är ett. Vi har hört dessa ord så många gånger, men förstår

vi dem verkligen till fullo? Jesus säger: ”*jag i dem och du i mig, de skall fullkomnas och bli ett*” (Johannes 17:23). Lägg märke till detta! Han säger inte att vi skall *känna oss* som ett, utan att vi *skall vara ett* – ingen uppdelning, inga gränser, **ingen skillnad!** EN är vårt sanna öde. EN är vår äkta identitet.

I hela universum, i varje galax och varje dimension, i varje tidsålder och varje tidpunkt, i varje utrymme och varje partikel, i varje medvetande och varje skapelse, i varje kosmiskt Logos och varje personligt Själv, finns det bara EN: ETT liv, EN Gud, EN Sanning, EN ocean av Liv, ETT gudomligt medvetande, EN hänförelse, EN glädje, EN frid – det finns bara EN, bortom jämförelse och bortom vår fattningsförmåga. Det finns bara **DEN ENDE**.

Detta är sanningen. Kan vi fatta det? Ja!

(fortsättning och avslutning i nästa nr)

The Christian Gnosis

Forts. från sid 5

fått av artiklar, som The Liberal Catholic publicerade mellan åren 1924 och 1930. Det fanns tecken på att vissa av artiklarna ursprungligen hade varit med i bokens egentliga material.”

Krusenstierna har också utökat med material för att försöka ge en större täckning av läran i den Liberala Katolska Kyrkan såsom Leadbeater ville presentera den. Boken Kristen gnosis omfattar nu 33 kapitel. Krusenstierna håller med Pigott i hans omdöme att Kristen gnosis inte är en bok, som handlar om teologi i den vanliga betydelsen,

men han menar att boken ändå är teologisk i den betydelsen, att den behandlar ämnen som Gud, Kristus, människan och universum samt innehåller klara tolkningar av gamla kyrkliga doktriner. I Leadbeaters råmanus finns två kapitel, där han avfärdar och motbevisar doktriner om helvete och fördömmelse. Det var något som förkunnades av många kyrkor under artonhundratalet, men de har inte tagits med i boken.

Ett bra komplement till olika kapitel i Kristen gnosis är den lilla boken ”Den kristna trosbekännelsen” – Krusenstierna har valt att inte ta med det som behandlas i den boken, för att undvika upprepningar.

Slutligen, varför kalla boken för Kristen gnosis? Leadbeater hade inte själv föreslagit någon titel. Men Krusenstierna menar att boken ger en ny syn på Gud, på skapelsen, på mänskligheten och dess utveckling, och han hänvisar till vår Principförklaring och kort lärosammanfattning, där det står: ”Liberala Katolska Kyrkan syftar till att vara en gnostisk kyrka, inte i den meningen att den skulle söka återuppliva vissa besynnerliga läror från kristendomens tidigare dagar, utan därigenom, att den vill söka hjälpa sina medlemmar att nå fram till den kunskapens ’visshet’, som är den sanna gnosis.”

Kristen Gnosis - Intresseanmälan:

Översättningen av C W Leadbeaters bok ”The Christian Gnosis” är klar. Korrekturläsningen har påbörjats och det är snart dags för tryckeriet. För att underlätta att beräkna hur stor den första upplagan skall bli kan du visa ditt intresse för ett eventuellt köp genom att skicka e-mail, brev eller ringa ett telefonsamtal till Biskop Sten-Bertil (se tidningens sista sida).

Boken kommer att omfatta ca 300 sidor, och priset kommer att ligga runt 250:-.

Årets Mikaelihelg

Efter samfundets årsmöte (se särskild kallelse) går vi ut tillsammans och får en bit mat.

Därefter samlas vi åter i kyrkan för att lyssna till ett föredrag av Mariela León. Hon kommer att tala om

Saint Germain och hans metafysik.

Dagen avslutas med Välsigneandakt och kvällskaffe/the.

På söndagen firar vi mässa och åminnelse av kyrkans konsekration.

Communio

Samfundet LKK söker en ny medarbetare som vill åta sig att för samfundets räkning ge ut Communio.

År Du intresserad hör gärna av dig till biskop Sten-Bertil.

Bilder från vårens och försommarens händelser

Otterbäcken den 28 mars

Fr. v. Karin Eklund, Ann-Margret Asklid, biskop Sten-Bertil och Catharina Eriksson

Göteborg den 16 maj

Fr. v. Karin Eklund, Ann-Margret Asklid, Via Schröder biskop Sten-Bertil, Bertil Schröder och Gary Brain

Klintadal den 21 maj

Biskop Sten-Bertil flankerad av de båda konfirmanderna Johannes Christensen och Ika Nimb samt övriga medverkande i koret och vid orgeln.

Stockholm den 30 maj

Alla som medverkade i koret och vid orgeln i samband med pingstdagens mässa och diakonordination

Diakonerna fr. v. Morgan Norman, Arvo Eriksson, Stefan Brauer och Krister Fast.

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås
Tel 021-33 34 70, mob.tel 070-536 65 37, fax 070-615 34 70, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars församling, S:t Mikael's Domkyrka, Flottbrovägen 5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel 08-656 26 65. Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst: fader Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08 33 20 06, 070-660 42 69

GÖTEBORG

S:t Gabriels församling, Kyrkorådets ordf. Karin Eklund, Tallstigen 12, 463 71 Lödöse, tel 0520-6600 43, Pg 38 23 53-1

Ansvarig församlingspräst: fader Jonas Anundi, Hauptvägen 13, 723 58 Farsta, tel. 070-464 90 34

Gudstjänstlokal: Johannebergsg. 18 nb

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp
c/o Marianne Andersson-Söderström
Hörgatan 16 A, 602 34 Norrköping
tel 011-16 10 81, Pg 71 33 28-3.

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.
Pg 28 57 13-4.

AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp. Se Stockholm

UPPSALA

Maria församling. Ansvarig församlingspräst fader Dag Kyndel, Övre Slottsgatan 11, 753 12 Uppsala, tel 018-14 87 57, Pg 442 00 00-4.

LUND

Sankta Maria Kyrkogrupp
c/o Stefan Brauer, Östen Undéns gata 5
227 62 Lund, 046-30 58 28

OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Amnevägen 34,
547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

GÄVLE

Sofia kyrkogrupp
c/o Arvo Eriksson, Järvstakroken 2,
805 92 Gävle, tel 026-805 92

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf Iréne Edén, Välljärnsgratan 52,
724 73 Västerås, tel 021-30 02 31
Pg 216 28-3

Stiftelsen LKK i Sverige.

Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm
Pg 37 48 15-9.

Communio, är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år. Prenumeration sker enklast genom att sätta in 75 kronor på postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare: Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion: Marianne Andersson-Söderström, tel 011-16 10 81.

Ekonomiansvarig: Rose-Marie Johansson, tel 018-55 01 91.

Redaktion och expedition: Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.
ISSN 0345-2018.

Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".

Sista manusdag för nr 3-2004 är den 5 oktober 2004.

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet kan du få på Internet:

www.lkk.se

En Predikan

Forts. från sid 5

Jag vill avsluta med några rader ur en vacker text av Lina Sandell som betyder så oerhört mycket för mig: "Gör det lilla du kan, och se icke därpå att så ringa så litet det är, Ty hur skulle du då väl med lust kunna gå, dit din mästare sände dig här. Är det uppdrag du fått än så ringa i sig, Åh, var nöjd att han gav det åt dig. Gör det lilla du kan, lägg ditt hjärta däri. Gör det allt för din frälsare blott. Och var viss att han skall icke döma som vi, blir det fråga om stort eller smått. Se han själv gör ju allt, vad betyder det då, Om han ställt dig i led med de små. Gör det lilla du kan, och besinna att Gud hos oss alla blott trohet vill se, O så gläds att få gå som hans ringaste bud, Och att själv han all hjälp dig vill ge. O vad fröjd om en dag han och säger till dig ^ Vad du gjorde det gjorde du mig."

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....135 kronor

Psalmbok.....55 kronor

LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi

Principförklaring och kort lärosammanfattning.....20 kronor

99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan .....50 kronor

Vi har även en del LKK-litteratur på engelska.

Komplett boklista sänds gratis på begäran. All försäljning sker mot förskotts betalning till COMMUNIO postgiro 88 82 44-1 portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstensvägen 11G, 752 40 Uppsala, tel. 018-550191. Du kan också beställa via LKK:s hemsida på internet.

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör Du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften 75 kronor på postgiro 88 82 44-1